

Резюме на видеото „към вкъщи“

Ситуация:

Семейната двойка Кристине (83) и Фриц (86) живеят у дома си. В този епизод г-н Фриц е диагностициран с Алцхаймер (умерена деменция) от половин година. Миналата седмица е трябвало да направи отново тест (MMSE) и е получил 16 точки (вижте също формите на деменция MMSE / MMSE). Г-н Фриц отрича да е болен и се кара на лекаря, който му е поставил тази диагноза. Понякога влиза в стаята за хоби, за да подреди, но създава все по-голяма бъркотия. Понякога той просто седи и не прави нищо.

Какво отговаряте, когато объркан човек иска да се прибере, ВЪПРЕКИ че си е вкъщи?

Съдържание на клипа:

Двойката седи на масата. Г-н Фриц продължава да прокарва ръката си по покривката... Жена му го пита ЗАЩО го прави и добавя, че я цапа. И тя също твърди, че отново има петна. Той най-накрая трябва да се откаже; тя слага ръката си върху неговата. Но щом тя го пуска, той започва отново. „Не, не отново“, извиква тя. И отново се опитва да го хване за ръката. Той иска да се прибере сега. „Къде искаш да отидеш? Ти си си вкъщи!“. Той не е съгласен, а тя: „Огледай се...“ и тя го насочва към мебелите му. Не приема и че живеят там от 40 години. ТОЙ НЕ Е У ДОМА ТУК! Става и си тръгва.

Анализ:

Първо: Г-жа Кристине пита „ЗАЩО“ той продължава да гали покривката. В нашето видео „Системи на паметта/прайминг“ и също „Кражба“ се обяснява, че въпросът „защо“ е неблагоприятен, той изобщо не трябва да се използва спрямо възрастни хора. Г-н Фриц не би могъл да отговори така (ако знаеше), че тя да бъде доволна! И сега г-жа Кристине твърди, че той цапа покривката, да, вече има петна... Твърдението ѝ не е много достоверно - по-скоро той я изнервя... Когато се опитва да задържи ръката му и продължава да го критикува, това е достатъчно за него. Той не се чувства добре. И КЪДЕ най-вероятно изпитва срам? У дома! ТУК обаче това не може да бъде, защото ТУК му е добре! Всичките му аргументи, че ТУК си е у дома, са безполезни.

Отражение:

Поглаждането с ръка или дърпането на ризата и т.н. се проявява често при деменция.

Значението не е съвсем ясно.

Много хора дърпат (привидно нервно) дрехите си или предметите, когато са развълнувани - може би това е един вид **стимул за мозъка**; може би това е **нуждата да почувстваш себе си, да получаваш стимули, да си полезен, от внимание, от занимание?**

Може би е само един **сигнал** навън, но човек не може да се изрази с думи. Ако **мимиката** е **спокойна** и отпусната, трябва да е **ОК**, но понякога чертите на лицето са **напрегнати**: Може би има **болки**, които не може да се назове? **Глад? Страх? Други вълнения?**

Ако тълкуваме положително поглаждането над покривката, тогава можем да се радваме, че човекът иска да изрази себе си; можем да се опитаме да направим предложения или да предадем предмет (тапицерия, одеяло), така че човекът с този предмет да усети стимулите.

Желанието да си отиде „вкъщи“ често **НЕ Е** въпросът **„КЪДЕ?“**, а **„КАК?“** - зависи от обстоятелствата.

Някой в старческия дом може наистина да иска **да се прибере в жилището**, в което е живял последно. Обърканите във времето хора може да се чувстват чужди в собствения си дом, защото се чувстват **на възрастта на дете** или младеж, и в съзнанието им изникват картините от **родителското жилище**. Много често обаче то е израз на **дискомфорт**, неприятното чувство **тук и сега**. **Обясненията**, че си у дома, **НЕ помагат през по-голямата част от времето** (напр. посочване на адрес, мебели и т.н.)! И ако някой е спокоен след обяснението, това не означава, че човекът го е приел. Може да е и примирение, безпомощност, чувство на изоставеност...

С **въпроси с „К“** (какво? кой? кога? как? къде? - но никога защо? как така? поради каква причина?) може да се изясни, кои **чувства** са налични и може би да се установят **потребностите**; Например „Как е у дома?“, „Кой е у дома?“, „Какво правиш, когато си у дома?“ и т.н.

Може би въпросът **КОЙ** е у дома включва и името на кучето, което липсва на лицето? Или брат или сестра...

Може би става въпрос за любов, защитеност и сигурност? Може би на въпроса **КАКВО** иска да прави у дома, г-н Фриц ще отговори, че има работа. След това можем да го разпитаме за работата, да го похвалим за старанието му и в крайна сметка вероятно ще приемем, че той **„иска да бъде нужен“**, че **„има нужда от задачи“**... Можем да го вземем предвид в ежедневието. Помолете Го за помощ тук и там. И ако става въпрос за кучето, може ли да се

опитаме да установим контакт с животни (съседни? приятели? терапевти, които работят с животни?), потърсете стари снимки, на които това животно все още може да се намери. Дори и да не можем да дадем търсената любов, все пак можем да дадем известна сигурност чрез НАШЕТО поведение, може би известна защитеност. Тоест трябва да се постарам за **средата**. Сядаме с нашите клиенти (попитайте предварително дали може). Също **физическата топлина** може да помогне за предаване на психическа топлина. (Одеяло, топли обувки, пуловер, супа, чай...), също **докосването** често е полезно (ако се приема); само нашият интерес помага; ако човекът откаже да бъде разубеден, попитайте дали можете да отидете с него? Изчакайте добра възможност за разговор и предложете: „Това е интересно, моля те, разкажи ми повече за това... ела да изпием едно кафе и да ми разкажеш как беше...“

Обучение:

Ако някой иска да се прибере, не обяснявайте, ЧЕ човекът си е вкъщи. Човекът сам би разбрал това, ако тази логика беше възможна! Проверете какво стои зад това с К-въпроси... (без ЗАЩО?)

Бъдете спокойни, има причина за това желание (човек се изживява като дете и търси родителски дом; човек се чувства зле, не намира смисъл в живота и иска да отиде там, където е необходим; търси сигурност, любов... намиране на чувства и нужди! Опитайте се да покриете ежедневните нужди възможно най-добре.

Препоръчителна литература:

Различни книги по темата за деменцията и интернет статии

Вижте и нашето видео „Кражба“

Вижте и нашето видео „Системи на паметта“

Вижте и нашето видео „Сътрудничество“ (намиране на смисъл)